

2.

DISSERTATIO IN AVGVRALIS
DE
OPHTHALMIA
EIVSQVE THERAPIA SPECIALIORI

QVAM
SVMMI NVMINIS AVSPICIIS
EX DECRETO
GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE
PRO SVMMIS
IN VTRAQVE MEDICINA
HONORIBVS
RITE OBTINENDIS
PVBLICO ERVDITORVM EXAMINI
SUBMITTIT
CHRISTIANVS HENRICVS
OPPERMANN
RATISBONENSIS
SOCIETAT. BOTAN. RATISBON. SODAL.

D. DECEMBERIS CLOCCCLXXXIX.

ERLANGAE
TYPIS A. E. IVNGE.

ПЕЛАГИЕВА СОЛНЦЕВА
СОЛНЦЕВА ПОДАЧА

АМДАННО

(СОЛНЦЕВА ПОДАЧА)

СОЛНЦЕВА ПОДАЧА

RATISBONAE

LIBERAE S. R. I. REIPVBLICAE

PATRIAE CARISSIMAE

PERILLVSTRBVS MAGNIFICIS EXCELLENTISSIMIS

PRAESTRENVIS AMPLISSIMIS CONSVLTISSIMIS

GRAVISSIMIS PRVDENTISSIMIS

D O M I N I S

C O N S V L I

C O N S V L A R I B V S

ET

S E N A T O R I B V S

PATRIBVS CONSCRIPTIS

PATRONIS AC MAECENATIBVS SVIS

SVMMA PIETATE AETERNV M

COLENDIS

HAS STVDIORVM PRIMITIAS

SVMMA REVERENTIA

D. D. D.

SIMVLQVE FAVSTISSIMVM REGIMENT OMNISQVE
GENERALIS BONA ADPRECATVR

TANTORVM NOMINVM

CVLTOR PERPETVVS OBSERVANTISSIMVS

CHRISTIANVS HENRICVS OPPERMANN.

PRO O E M I V M.

Neminem profecto esse arbitror, quin oculos ad nobilissima et artificiofissima corporis humani organa merito referri debere judicet.

Quantum utilitatis ex una parte, tantum deliciarum ex altera hoc visus instrumentum nobis praebet. Hoc sensu privati infelicissimi habendi sumus; ad hoc naturae munus conservandum, aut amissum recuperandum nullis parcimus impensis, nullum incommodum detrectamus; isque qui visum restituit, vitam reddidisse nobis videtur.

Sed quo magis oculorum structura tenera est et composita, eo citius vitia

in illa generari queunt, eo difficilius visus
semel corruptus seu amissus restauratur
et recuperatur.

Quis itaque dubitabit, medico esse
maximi momenti, structuram hujus or-
gani bene intelligere, oculorum morbos
et eorum caussas optime dijudicare ac co-
gnoscere, ut idoneis et rite applicatis re-
mediis vitia eorum, si fieri potest, peni-
tus tollat, vel faltem minuat.

Neque temporis, neque virium et
experientiae ratio permittunt, ut de omni-
bus oculorum morbis et vitiis differere
queam. Aliqua modo de *ophthalmia*, qua-
tenus humeri valent, referre tentabo.
Saepius nempe occasio se mihi praebuit,
plures ejus species in *instituto clinico*,
Erlangae florente, cui per annum et
quod excurrit adscriptum esse mihi con-
tigit, observandi, et sub moderamine Il-
lustr. Consil. Paul. et Prof. D. WENDT,
quem

quem *fautorēm* et *praeceptorem* usque ad cineres pie devenerabor, aegrotorum curam gerendi; quae itaque hic de hoc morborum genere notavi, pro virium modulo in medium proferam.

Hoc antequam aggredior, enixe oro rogoque, ut *Lector Benevolus* conamina mea indulgenter fuscipiat; non enim animus est, novas theorias condere, neque ophthalmiae therapiam prorsus inauditam proponere, sed speciminis loco ea quae observare licuit, censurae submittere; quae ut aequa sit atque benigna, opto ac precor.

---

§. I.

Nullus forsan morbus antiquior, nullus notior est inflammatione, ad quam cuivis homini dispositio plus minusve quasi innata est, quaque omnes corporis humani partes affici, mutari vel corrupti possunt. De proxima vero hujus mali caussa adhuc contenditur, ita ut plures habeamus theorias inflammationis indolem explicantes. Inflammationem vero statim cruoris in vasis minoribus et arteriosis et venosis, in statu fano cruentem haud continentibus, nec non in vasculis lympham vehebibus esse, omnes fere statuunt scriptores.

§. II.

Symptomata inflammationis consueta sunt: febris, interdum vix sentienda, dolor quem pulsantem aegroti sentiunt, tumor, calor auctus, et rubedo, nec non laesio functionum parti affectae propriarum.

§. III.

§. III.

Ex antiquissimis de inflammatione sententiis parum adnotatu dignum est, quum non satis culto anatomes studio et aetiologya morborum nimis manca esse debuerit. Praecipuas tamen veterum opinio-nes, hanc rem tangentes, enumerare mihi liceat. — ASCLEPIADES inflammationem oriri existimat, si humores, per vasa vix visibilia transeuntes, lumina eorum sta-gnantes recludunt a).

§. IV.

HIPPOCRATES b) inflammationis ortum in affluxu nimio vel sanguinis, vel aliorum acrum humorum ponit. Sed et ex nimia siccitate partium carnosarum vi-cinorum vasorum sanguinem aliosque hu-mores attrahi, in tumorem colligi, et sic inflammationem oriri posse contendit. Fa-cile vero mihi ad intelligendum esse vide-

A 5 tur,

a) SCHVLTZII compend. histor. med. Hal.

Magdeb. 1742. libr. II. cap. XII. §. 542.

b) HIPPOCR. libr. de tumor. c. 2.

tur, HIPPOCRATEM in ulteriore descrip-
tione fugillationes et tumores frigidos
cum vera inflammatione confudisse, quam-
quam et his morbis relata theoria nequa-
quam convenire videatur.

§. V.

ERASISTRATVS caustam inflamma-
tionis accusat sanguinem, in vasa spiritibus
dicata effusum c). Eandem fere senten-
tiam CELSVS fovit.

§. VI.

GALENVS et asseclae ejus ex diape-
desi sanguinis e lateribus vasorum, per
nimium affluxum justo plus extensorum,
inflammationem gigni sibi persuasum ha-
bent. Forsan vero dubitandum est, an
sine manifesta vasorum laesione in statu
hominis vivo diapedesis per vasa accidere
possit? Si vero quoque hanc sanguinis
diapedesin statuamus, attamen e GALENI
sententia fugillationum, neque vero in-
flammationum ortus explicari potest.

§. VII.

c) SCHVLTZE l. c. cap. VIII. §. 440.

§. VII.

Ex recentioribus, qui fusius hanc rem tractavere, et veritati proprius accedere operam navarunt, sequentes theoriae memoratu dignae mihi visae sunt.

ETTMÜLLER derivavit inflammations a calore corporis aucto, hunc vero calorem a spirituoso quodam acido, et quidem volatili oriri voluit. Postea vero, mutata sententia, caussam inflammationis sanguinem, in arteriis ex impedito ad venas refluxu stagnantem, esse opinatus est.

§. VIII.

BOERHAAVE inflammationem oriri putat, si sanguis ruber arteriosus in minimis canalibus stagnat, et exinde per attritum sanguinis, nunc praeternaturali modo auctum, febris accenditur d). Sanguiue

d) BOERHAAVE aphorism. de cognoscend. et curand. morbis. Vindobon. 1775. aphor. 100 — 106. §. 371. EJVSD. praelection. publ. de morb. oculor. Goetting. 1746.

guine in vasis serosis vel lympham venentibus impacto inflammationem producente, errorem loci adesse statuit *e)*; quam sententiam et *GAVBIUS f)* proposuit. Eadem opinione *FRIDERICVS HOFMANN* et *LVDWIG* sunt.

§. IX.

STAHL, *GORTER* eorumque affeciae affirmant: inflammationem oriri, si motus vasorum arteriosorum nimis augerentur. Hi igitur motum vasorum auctum causam, *BOERHAAVE* vero effectum inflammationis esse voluerunt, *SAVVAGES* Stahlii sententiam tuetur, et, ut ille, motum auctum vasorum ex animae in corpus dominio explicare admittitur.

§. X.

HEWSON et *CALLISEN* derivant inflammaciones a nimia tenuitate partis lymphatica sanguinis, et ab exinde imminuta illius cohaesione.

§. XI.

e) BOERHAAVE l. c. aph. 122.

f) GAVB. institut. pathol. §. 398.

§. XI.

BANG hanc inflammationis definitio-
nem proposuit: est febris continua, cum
adjuncto dolore fixo, circumscripto, seu
in certa parte corporis haerente. Caus-
sam proximam constituit sanguinis pae-
ternaturalem accumulationem, atque re-
tardatum motum in vasis minoribus, quo
haec nimis replentur et tantum distendun-
tur, ut dolor notabilis inde exsurgat g).

§. XII.

GAVBIUS cruorem nimis abundan-
tem in sanguine, caussam inflammationum
esse existimat, et calorem auctum a phlo-
gisti justo majori copia derivat b). Cru-
item inflammatoriam vero nimiae partis
fibrosae sanguinis cohaesioni adscriben-
dam esse contendit i), cuius theoriae con-
trarium HEWSON (§. X.) stabilire ad-
nisus est.

§. XIII.

g) BANG praxis med. Hafn. 1789. p. 141.

b) GAVB. l. c. §. 355.

i) IDEM. §. 366.

§. XIII.

HALLER inflammationem sanguinis rubri in partes cellulosas extravasationem, et hujus caussam motum oscillatorium vasorum sanguiferorum irritamento quodam minutum, esse statuit k).

§. XIV.

E MACBRIDII sententia inflammatio oritur vel ex motu minimorum vasorum, stimulo quodam aucto, vel ex nimia vasorum relaxatione l).

§. XV.

SELLA irritamentum quoddam producere impulsum et accumulationem sanguinis et ex eo inflammationem, tumorem et dolorem oriri m), docet.

§. XVI.

k) HALLER Element. physiolog. Lausann. 1757.

T. I. p. 37 seqq. p. 116 seqq.

l) DAVID MACBRIDE Introduct. in theoriā et praxin medic. Basil. 1783. Tom. I. p. 162.

m) SELLER Handbuch der medizin. Praxis. Berlin, 1793. 6te Auflage. p. 76.

§. XVI.

RICHTER sedem inflammationum praecipue in minoribus arteriis quaerit; sed et in venis interdum easdem oriri posse haud dubitat. Caussas proximas enumeravit spasmus, contractionem et oscillationem fibrarum vasorum sentientium et irritabilium, auctum humorum affluxum et motum celeriorem per partem inflammatam *n*).

§. XVII.

BVRSERIVS, de explicandis inflammationibus optime meritus, irritamentum quoddam caussam proximam esse probat *o*). Si vasa sanguifera irritantur, secundum illum saepius contrahuntur, saepiusque iterum dilatantur; si saepius dilatantur, affluxui sanguinis minus resistunt,
et

n) A. I. RICHTER *Anfangsgründe der Wundärzneykunst*. Goettingen, 1782. T. I. §. 4.

o) Institut. med. prax. quas auditoribus suis praesleg. I. BAPTISTA BVRSERIVS de KAN-

NILFELD. Vol. I.

et e nimio nunc necessario affluxu cetera inflammationum symptomata oriri necesse est. Haec inflammationis theoria mihi valde verosimilis videtur; eamque maxime idoneam ad symptomata hujus morbi eruenda esse puto. Rubor nempe et tumor a nimio sanguinis affluxu oriuntur, tumorum sequitur dolor a nimia fibrarum vasorum extensione; functiones partis affectae vel ex doloris nimii sensu, vel ex ruptis quibusdam partibus, vel ab ipsius tumoris magnitudine et situ laeduntur. Febris ab inaequali vasorum constrictione, et exinde impedita humorum circulatione, gignitur; atque a nimio attritu sanguinis, majorem copiam materiae calorificae elicente, caloris major gradus derivari potest.

§. XVIII.

Repugnare quidem videtur huic opinioni, illa experientia stabilita observatio: et ex nimia vasorum laxitate inflammations interdum oriri.

Verae quidem sunt, sed vasa nimis relaxata nimium humorum affluxum producunt, ex quo stases oriuntur, necesse est; humores stagnando acriores facti irritamentum et caussam inflammationis praebent. Eodem fere modo, et ex nimia partium constrictione, e. g. ex herniis incarceratis, justo magis constrictis fasciis etc. inflammationes procreari possunt. Nimia enim constrictione refluxus humorum per vasa impeditur, vasa aduentia igitur irritantur, inaequali modo contrahuntur, stases sanguinis oriuntur, humores, stagnando acriores facti, stimulum praebent, et inflammationem, tandemque gangraenam, producere queunt.

§. XIX.

Quod attinet ad febrem inflammatoriam, celeberrimum RICHTER p) sequor, qui contendit duplicem esse: alteram esse effectum irritamenti, quod causa proxima producit, alteram irritationis, ex in-

flam-

p) RICHTER l. c. §. 16. 17.

flammatione demum obortae; quo major igitur inflammatio, eo irritabiliores partes affectae, eo vehementiores semper esse motus febriles.

Sed sufficient haec de inflammatione, tanquam morborum classe. Ad *ophthalmiam* inflammationum genus, pertractandam me converto.

§. XX.

Si oculorum inflammations consideramus, eae vel in bulbo ipso vel in palpebris accidunt, ac propterea vel secundum locum quem afficiunt, vel secundum caussas quas secutae sunt, vel secundum gradum malignitatis seu durationis in specie dividi possunt. In genere est inflammatio vel idiopathica, vel sympathica. Inflammatio idiopathica illa nominari meretur, in qua irritamentum quoddam, prima inflammationis caussa, parti affectae ipsis primo adlatum est; e. g. si corpusculum alienum seu acrimonia chemica quaedam oculo immediate injecta sint.

Sym-

Sympathicam *q)* nominamus, si materia irritans, morbum efficiens, parti remotae insidet, et irritamentum per partium consensum usque ad oculi quandam partem ita propagatur, ut inflammationem oriri necesse sit. Sic v. c. vermes intestinales inflammationis saepius caussae accusari queunt.

§. XXI.

Bulbi inflammations in genere nominantur verbo *ophthalmia* seu *ophthalmites r*), quia Graeci dolores et inflammations cuiusdam partis syllabis *ω*, seu *της* indicare solebant, quod et a Latinis medicis receptum est; sed et interdum palpebrae inflammatae hoc nomine significantur, quin immo veteres omnes oculorum morbos nomine *ophthalmiae* donaverunt.

B 2   §. XXII.

q) De morbis sympatheticis et idiopathicis, qui sint *GAVBIUS* uberius differit l. c. §. 863 et 864.

r) Ophthalmitis denominatio a nonnullis medicis et phlegmonae tribuitur.

§. XXII.

*Inflammationes palpebrarum vel in partibus glandulosis, vel in partibus musculosis, vel in canali lacrymali, vel in parte callosa ad palpebrarum cilia, quem *tarsum* vocant, proveniunt s). Sed de his morborum speciebus hic sermo non esse potest. Ophthalmia seu ipsius bulbi inflammations sequenti modo dividi possunt (§. 20.).*

I.) Quoad gradum vehementiae distinguimus :

a) *Taraxin*, quae est tunicae albugineae levior inflammatio, cum dolore leniori, quem prementem aegroti sentiunt, ac febre vix sensibili conjuncta.

b) *Chemosin*, tunicae adnatae inflammationem, cum febris ac doloris majori vehementia, et colore bulbi sanguineo - rubro. In hac specie tunica adnata adeo plerumque tumore inflata est,

s) C V L L E N duos ordines ophthalmiae constituit, nempe *membranaceam* et *glandulosam*. Ceterum vid. P V L V E R M A C H E R diff. inaug. de glandulosi systematis inflammatione. Halae 1788.

est, ut cornea quasi ab illa tecta videatur; et saepius cornea ipsa inflammatione afficitur.

c) *Pblegmonen*, quae partium interiorum oculi inflammationem significat, et tumorem, febrem vehementem doloremque vix tolerandum comites habet.

II.) Respectu *temporis spatii* per quod durare potest:

a) *Ophthalmia chronica*, quae cognoscitur e rubore oculi et dolore mediocri, per aliquot jamjam hebdomades praesentibus. Febris in hac specie vix sensibilis est; morbus ipse plerumque ex vasorum debilitate et laxitate ortus.

b) *Ophthalmia acuta*, oculorum inflamatio maxime vulgaris, febri et dolore utroque vel leviori vel vehementiori conjuncta, quae intra viginti et unius dierum spatium vel resolvitur, vel in abscessum transmutatur.

c) *Ophthalmia periodica*. Morbus rarer. Symptomata mox evanescunt, mox

vero redeunt, velut febris intermit-
tentis paroxysmi. Morbus mihi ple-
rumque sympatheticus esse videtur.

III.) Quod attinet ad *sedem inflammationis*,
seu locum, qui afficitur, vel esse
potest:

a) *Interna*, seu *phlegmone*, quae, ut jam
supra retuli, tunicarum interiorum
inflammatio est, et ob partium nobis-
titatem et tunicae nerveae vicinita-
tem gravissimis oculorum morbis ad-
numerari meretur.

IV.) Si *complicationes* perpendere vellemus,
facile intelligitur perplurimas ophthal-
miae species construere necesse esse;
attamen quasdam notatu dignas, adno-
tare liceat.

a) *Ophthalmia conjuncta cum systematis
glandulosi inflammatione.*

b) *Ophthalmia serosa* seu *humida*, si pro-
fluvium lacrymarum, et humoris aquo-
fi ex vasis exhalantibus nimium adest.

c) Oph-

- c) Ophthalmiae humidae opponitur *O. sicca* seu *sanguinea*, in qua vasa exhalantia nimis constricta, et quam ob causam oculi omni fere humore carent.
- d) *Epiphora*, si nimia humorum copia e glandulis lacrymalibus excernitur, et vasa resorbentia, ad illos resorbedos, obstructione quadam impediuntur.
- e) *Lippitudo*, si a glandulis materia purulenta excernitur, quae a vasis resorbentibus excipi nequit, vel si ex nimia lacrymarum quantitate excreta, partes aquosae modo resorbentur et materia densior, sebacea remanet et quasi purulenta ex oculis profluere videtur.
- f) *Ectropium*, si morbus inflammatorius palpebrarum ophthalmiae conjunctus est, in quo cutis palpebrarum interna extrorsum vertitur, quod plerumque a cutis internae laxitate fieri solet.
- g) *Entropium*, si a nimia laxitate cutis externae, seu a vulnere parti palpe-

brae externae illato, seu a nimia cutis internae constrictione palpebrae introrsum conversae sunt.

- h) *Trichiasis*, si cilia, introrsum flexa, irritatione ophthalmiam producunt. Interdum et duplex ciliorum series, quorum altera extrorsum, altera introrsum spectat invenitur; ophthalmia inde oborta eadem est cum trichiasi, et distichiasis appellatur.
- i) *Exophthalmia*, si palpebrae ob nimium oculi inflammati tumorem claudi nequeunt; haec species et *Lagophthalmus* nominatur, quia lepores oculis aperitis dormire dicuntur.

Haec sufficient de complicatione specierum. Plures quidem exstant, haec vero proprie huc pertinere, et plerumque in praxi obvenire mihi videntur.

V.) Si *cauſas* contemplamur, omnia quae de inflammationum cauſis in genere dici possunt, huc referenda sunt. Quidquid nempe vasa minora oculi irritat, vel
nimio

nimio modo relaxat, ut humorum stases oriantur, ophthalmiam oriri faciunt. Si vero in caussas specialiores inquiremus, praesertim hae reperiuntur:

- a) *Vulnera et violationes externae,*
- b) *corpora aliena, oculo illata, e. g. pulvis, fabulum, acida, vapores acidi, fumus, infecta parvula etc.*
- c) *Impuritates biliosae primarum viarum.*
- d) *Vermes intestinales.*
- e) *Materia catarrhalis, rheumatica, arthritica.*
- f) *Materia scrophulosa.*
- g) *Acrimonia venerea.*
- h) *Exanthemata retropulsiva, v. c. variolae, morbilli, achores, tinea, favus, scabies etc.*
- i) *Haemorrhagiae naturales, vel praeter-naturales, vel suppressae, vel retentae, vel eorum profluvium nimis parcum, vel inordinatum; quae haemorrhagiae sunt vel menstrua, vel lochia, vel haemorrhoides, vel haemorrhagia narium.*

k) *Transpiratio subito suppressa.*

l) *Odontalgia adultorum et infantum dentitio.*

§. XXIII.

Symptomata inflammationis consueta in oculis sunt ut in aliis inflammatis partibus: dolor, tumor, rubor, febris (§. II). *Dolor* semper in ophthalmia adest, et in genere vehementia sua minori vel majori inflammationis gradum indicaret, nisi aegrotorum major seu minor sensibilitas medicum interdum falleret. Si inflammatio levior, aegroti pruritum sentire solent, non aliter ac si corpusculum alienum partes illiceret. Si gravior ophthalmia est, dolore vehementer pungente afficiuntur.— Secundum ill. RICHTER t) dolor sub initio inflammationis plerumque vehementissimus, in decursu morbi vero levior est, quod forsan a vasis sensim sensimque magis relaxatis, ideoque nunc minus extensis, evenit.

Tumor

s) RICHTER l. c. Tom. III. §. 4.

Tumor in ophthalmia rarius, ac in aliarum partium inflammatione observatur; attamen saepius adesse solet, et interdum lagophthalmum format. *Rubor* in hoc morborum genere praesertim conspicuus est, cum oculus in statu fano sine omni rubidine appareat. Interdum vero in phlegmone hoc symptoma deest, si partes internae oculi solummodo inflammatae sunt. Sed et in hac specie cornea nonnunquam rubescit, si in vehementiori gradu humor aqueus per sanguinis suffusionem colore rubro tingitur.

Febris, ut in omnibus morbis inflammatoriis, minori vel majori gradu adesse solet, de quo §. XIX dicta valent, nempe duplicem esse: 1) *febrem a caussa inflammationis proxima ortam*, ut e. g. in ophthalmia a faburra biliosa, febris biliosa adesse potest; 2) *febrem secundariam*, cuius caussa inflammatio ipsa esse videtur, quae ulterior mere inflammatoria est. Sed et saepius febres complicatae observantur, quae ortum ex aliis caussis concurrentibus ducunt.

§. XXIV.

Aliud, haud rarum, sed minus constans, praecedentibus, symptoma est *intolerantia lucis*. Est hoc symptoma signum gravioris inflammationis. *Coecitas* cum ophthalmia conjuncta semper mali ominis habetur. Ortum trahit vel a pupilla, ex irritatione nimia, nimis contracta; vel a corneae, vel humoris aquei, vel lentis crystallinae obscuratione, vel a tunica retina ipsa inflammatione affecta, quem casum ultimum plerumque amaurosin sequi timendum est.

§. XXV.

Omnibus his ophthalmiae signis adhuc *pulsus durus, plenus, celer,* et interdum *parvus, contractus, inaequalis* addi potest, qui vero magis febris, quam morbi ipsius, symptoma dici meretur.

§. XXVI.

Exitus ophthalmiae est vel bonus, si inflammatio discutitur; vel malus, si inflammatio in suppurationem transit, quam plerum.

plerumque morbi oculorum pejores sequuntur, ut e. g. obscuritas capsulae lentis crystallinae, seu in ea contenti humoris suffusio, seu cornea pelluciditate privata, quos morbos nomine cataractae significamus, seu maculae corneae, panni, unguis, pterygia etc. vel pupillae synizesis, vel amaurosis, vel staphyloma, vel uvatio, vel hypopodium, vel si sphaelus et gangraena oriatur, totius oculi detrimentum, qui vero omnes alias generis sunt, ac quorum hic modo mentionem facimus. Adhuc hic notandum est, quod oculo semel inflammato, etsi jam sanato, plerumque dispositio ad novas inflammationes remanere soleat, quod et in aliarum corporis humani partium inflammationibus fieri notum est, et a laxitate vasorum remanente explicandum mihi videtur.

§. XXVII.

Praemissis, quae ad diagnosin et pathologiam ophthalmiae pertinent, licitum mihi sit pauca adhuc de illius therapia, praesertim specialiori proferre.

§. XXVIII.

§. XXVIII.

Dividere possumus ophthalmiae therapiam in *generalem* et *specialem*. Generalis therapiae finis status inflammatorius ipse, eaque propterea omni speciei adhibenda est, nisi caussae specialiores aliorum adhuc remediorum usum postulent, vel res aliae accessoriae hanc methodum dissuadeant. Indicationes vero generales sunt sequentes:

- 1) *Stasis inflammatoria est resolvenda.*
- 2) *Febris est mitiganda.*
- 3) *Tonus partis affectae amissus est restituendus.*

§. XXIX.

Indicationi primae sufficient derivantia, scilicet pediluvia, vesicatoria, fonticuli, fetacea, sanguinem minuentia, nempe venae sectiones, hirudinum applicatio, *resolventia interne propinata*, ut sal ammoniacum, nitrum, flores arnicae, mercurii doses refractae. Externe adhibeantur *Collyria emollientia* et *discutientia*, e. g. aqua ophth.

ophth. sapphirea, decocta florum malvae, radicis althaeae, seminis lini etc. seu fasciculi, speciebus aut pulveribus resolventibus et discutientibus repleti imponantur, seu unguenta emollientia illiniantur, ut e. g. unguent. St. Yves a nonnullis hunc in finem commendatum.

§. XXX.

Secundae indicationi respondent in genere temperantia e. g. nitrum, cryst. tartari, tartarus solubilis, tart. tartarisatus et vitriolatus et laxantia leniora antiphlogistica e. g. pulpa tamarindorum, cryst. tartari major dosis, sal aperitivum Fride-
ricianum et oxymel seu acidum citri aquae commixtum pro potu propinatum, nec non poma dulciora.

§. XXXI.

Tertiae indicationi collyria roboranria, adstringentia satisfaciunt, v. c. aqua fontana frigida, decoct. chiae seu cort. rhamni cathart. extractum saturni aqua solutum etc. Diaeta sit antiphlogistica, levis, et versus finem nutriendis.

§. XXXII.

§. XXXII.

Therapiae generali adhuc adjungendum est, ut *omnia, quae inflammationem augere possent, arceantur.* Quapropter praeferunt cavendum est, ne lux, aëris, seu alia corpora aliena oculo incommoda adferant. Ad haec perficienda oculo inflammato plagulae ex linteo ter quaterve duplicato ita affigendae sunt, ut oculo tantummodo praependeant; si enim oculus inflammatus linteolis et fasciis plane tegeretur, calor et inflammatio augeretur, et cum lacrymarum copia effluere nequiret, ut irritaret oculum et morbum graviorem redderet necesse esset. Sed et maxime prodest oculum alterum, quamquam inflammationis expertem, modo indicato ab aëris et lucis impressionibus tueri, ne una cum fano oculo et aegrotus in motum cieatur, qui aequa atque aëris, lux et similia alia, irritamentis noxis adnumerandus est. — In *epiphora* et *lippitudine* oculi saepius a materia purulenta diligenter purgandi sunt, quod in morbi initio lacte tepido, et sub finem aqua frigida fieri potest.

§. XXXIII.

§. XXXIII.

De collyriis et aliis externis remediiis
 haec praesertim notanda veniunt: adstringentia seu roborantia tantummodo in levissimo inflammationis gradu ab initio cum fructu adhiberi possunt, quia resolutioni in decursu morbi resistunt, et ophthalmiam acutam in chronicam vertere solent.

Sub finem vero inflammationis, seu in ophthalmia chronica a vasorum debilitate, eximiam virtutem praestant.

Emollientia caute adhibenda sunt, ne suppurationem efficiant. Haec de therapia in genere.

§. XXXIV.

In qualibet vero ophthalmiae specie cura eadem esset, nisi species, secundum caussarum diversitatem, specialiorem therapiam requirerent. Propterea in his morbis curandis praesertim eo admittendum est, ut causae mali clare cognoscantur, et exinde indicationes speciales recte formentur; quod in hoc casu eo citius fieri necesse est, quum partes subtiliores, facil-

limo negotio destruendae, afficiantur, id-
eoque pyogenia, consueta et in aliis mor-
bis inflammatoriis non semper gravissima
sequela, quantum fieri potest, praecavenda
sit. Recensebo igitur causas specia-
liores (§. XXII.) jam relatas, et indica-
tiones exinde formatas, et quaedam reme-
dia, his convenientia addam.

§. XXXV.

Inflammationes a laesione externa ut in-
flammationes in genere curantur; nempe
primum venaefectio derivatoria instituenda
est, externe sacculi, pulvere e speciebus
resolventibus seu emollientibus repleti,
seu collyria resolventia adhibenda sunt.
Interne dantur temperantia, e. g. nitrum
crystall. tart., et, ut alvus aperta sit, salia
media leniter laxantia, seu decoct. pulp.
tamarindorum; et si forte fugillationes
adsint, decoctum flor. arnicæ interne
cum fructu propinatur. Inflammatione
tandem resoluta, collyriis adstringentibus
et roborantibus, seu, quod optimum mihi
roborans in his affectibus esse videtur,
aqua frigida utendum est. Balneum ex

aqua

aqua fontana frigida oculis adplicatum
optime iis conduxisse saepius observavi.

§. XXXVI.

Corpora aliena oculo illata, mox remo-
venda sunt, ne caussa irritans praesentia
sua inflammationem augeat; si vero nimis
parva, quam ut educi queant, e. g. fabu-
lum, pulvis, vapores acidi, fumus etc.
oculum irritaverint, mucilaginosa illinian-
tur, ut materia irritans involvatur, ejus-
que vis noxia deleatur. In his casibus
praesertim mucilago e seminibus cydonio-
rum commendatur. In reliquis, nisi in-
flammatio, caussa ablata, sponte sua re-
solvitur, indicationibus generalibus insi-
stendum est.

§. XXXVII.

Impuritates biliosae primarum viarum, si
forte caussae inflammationis sint, *evacuan-*
dae sunt, quod, praemissis digestivis, si
materia adhuc cruda, ac nondum mobilis
sit, emeticis et laxantibus fieri solet. In-
flammatio ipsa ut inflammatio in genere
tractanda est.

§. XXXVIII.

Et vermes, per consensum nervorum, ut inflammationes oculorum oriantur, efficiunt, quod saepius difficilime cognoscitur, quia signa, vermium praesentiam probantia, haud constantia atque haud raro fallacia sunt. Si caufsa patet, vermes necandi et expellendi sunt anthelminticis. Optima sunt mercurialia, praesertim mercurius dulcis u), helminthochortos v), rad. filicum w), vitriolum martis factitium, laxantibus x), et quidem vehementioribus conjuncta.

§. XXXIX.

Materia catarrhalis saepius ophthalmiae serofae caufsa est. Praemissis remediis anti-phlo-

- u) Illustr. HILDEBRANDT dissertat. dulcis mercurii laudes. Erlang. 1793.
- v) HAEMMERLEN diff. de Fuco Helmintochopto. Erlang. 1792.
- w) GMELIN dissertat. de Filicibus. Erl. 1783.
- x) SELLE commendat in medicina sua clinica gummi - guttam contra taeniam et nullum esse putat specificum, nisi laxantia draftica. p. 187.
188.

phlogisticis in genere, sal ammoniacum cum tartaro emetico, parva ac saepius repetita dosi, et febre mitigata, camphora, antimonium diaphoreticum, essentia pim-
pinellae albae, nec non alia leniter diapho-
retica praebenda sunt. Pro potu infusum
florum sambuci commendandum est. Ex-
terne lac tepidum, decoct. rad. althaeac
seu florum malvae seu alia mucilaginosa
adhibeantur, ne humoris copiose profluen-
tis acrimonia irritando inflammatio augea-
tur. Si profluvium nimium est, vesicato-
ria indicantur. Si *materia rheumatica* seu
arthritica inflammationis caussa est, venae-
fectione largiori instituta, et primis viis
per emetica e. g. tart. emet. aqu. bene-
dicta Ruland. vin. emet. Huxhami etc. pur-
gatis, diaphoretica interne propinentur.
Ex antarthriticis praeferunt laudantur tart.
tartarisatus cum gummi guajac. nativ.
tinct. guajac. volat. y) fulph. aurat. anti-
monii, antimon. diaphoreticum, aethiops
antimon. et reliquae antimonii pharmaceu-

C 3 ticae

y) Hujus medicamenti praeparationem S E L L E
in appendice suae med. clin. p. 626. docet.

ticae praeparationes. Pro potu stipitum dulcamarae decoctum p[re] aliis dari me-
retur. Remedia externa sunt vesicatoria,
semicupia sulphurata; collyria nocent. Ill.
RICHTER tamen tincturam thebaicam in
hoc casu saepius auxilio fuisse affirmat.

§. XL.

Inflammationes oculorum ex cacochymia scrofulosa plerumque peritinacioribus chronicis adnumerandae sunt. Remedia antiphlogistica, ut dicuntur, hic frustra adhibentur, nisi cacochymiae universae mederi studeamus. Causae hujus cacochymiae sunt tonus vasorum amissus, tenacitas et acrimonia quaedam humorum, quare glandularum obstrunctiones, eorumque inflammations, in ulcera malae indolis plerumque abeunt. Remedia, quae huic cacochymiae prosunt, sunt resolventia efficaciora, ut mercurialia z), sapones, extracta sa-
pona-

z) De efficaci in scrofulosis morbis usu mercurii dulcis vid. Ill. HILDEBRANDT diss. supra jam allegata §. 10. Mercurio phosphato aliquot scrofulosos sanari in instituto clinico videre mihi contigit.

ponacea, ut extr. cicutae, belladonnae etc. diluentia et roborantia, in quibus cortex Peruvianus aliis praestat. De diaeta notandum est: ingesta calidiora, et solida relaxantia, aegrotis maxime esse noxia, aromatica vero et eupepta prodesse. Externe collyria adstringentia et roborantia cum fructu adhibentur, e. g. decoctum rad. chiae, seu salicis vitellinae, aqua frigida, solutio aluminis, seu extracti saturni. Si forte dolores nimii sint, tinct. thebaica oculo instillata prodest.

§. XLI.

Ophthalmia venerea est vel symptoma luis venereae, vel effectus gonorrhoeae suppre- sae. In priori casu antisiphylitica adhibeantur, inter quae mercurium longe praestantissimum esse quis est qui ignoret? Lue sanata et ophthalmia, luis symptoma, evanescet. Notandum modo est, si inflammatio sub initio sit acuta, remedia antiphlogistica, qualia sunt venae- sectio, temperantia et leniter purgantia, mercurii usui antecedere debere. In ophthalmia venerea chronica laudat ill.

RICHTER mixtionem e calomel et camphora; et si fortasse dolores nimii sint, pulverem e calomel. grj — ij sulph. ant. aurat. et extr. opii ana gr. j. compositum, bisque de die propinandum, commendat. Externe fotum e mercur. gummof. ſj et lactis ♂. j adhiberi vult a). Ophthalmia e gonorrhoea suppressa plerumque acuta est. Mercurialium usus hic nil valet, sed gonorrhoeae revocatio urgens est indicatio, quod per cataplasma emollientia perinaeo imposita, e. g. flor. hyoscyami cum lacte coctos, clysmata emollientia, et injectiones in urethram, balnea, et si omnia haec fallerent, per inoculationem gonorrhoeae, ut fiat, necesse est. In reliquis methodus antiphlogistica adhibenda. Ill. FRITZE b) contendit, hanc ophthalmiam veram acutam semper coecitatem fecuturam esse, et propterea suppressioni omni modo praecavendum esse strenue monet. Externe in
hac

a) RICHTER l. c. §. 54.

b) FRITZE Handbuch über die venerischen Krankheiten. Berlin 1790. c. 9. p. 86.

hac ophthalmia collyria resolventia, non vero adstringentia et roborantia adhibenda sunt.

§. XLII.

Haud raro fieri solet *ophthalmias a retropulsis exanthematibus oriri*, seu a *metastasi exanthematica produci*. *Praesentibus vel jam superatis variolis pluries ophthalmia adparet*, quae a nonnullis medicis pustulis oculo insidentibus, ab aliis vero, metastasi materiae variolosae, haud minus probabiliter adscribitur. *Vsus mercurii dulcis internus*, et *fotuum e lacte tepido, externus*, huic speciei satisfacient. In *morbillis ophthalmia sicca, seu serosa jaepius ut symptoma adesse solet*. *Fotus lactis tepidi*, seu mucilagines oculo inflammato illiti, et interne diaphoretica et primas vias mundificantia, morbum una cum ophthalmia symptomatica tollunt. *In aliis a retropulsis exanthematibus ophthalmiae speciesbus e. g. a scabie, ab achoribus, a favo, a tinea etc. exanthema revocandum est*, quod per vesicatoria, epispaistica, balnea tepida, praesertim sulphurea, et interne

per sulphuris citrini seu camphorae usum fieri solet. Revocatis et rite sanatis ex-anthematibus, ophthalmia plerumque sine externis remedii evanescere solet. Si forte sit pertinacior, venaesectio, collyria solventia et demum roborantia morbum sanant.

§. XLIII.

Haemorrhagiae naturales et praeternaturales, suppressae, retentae, vel inordinatae, interdum ophthalmiae gravioris causae sunt. Ad hanc sanandam haemorrhagias restaurare juvat, quod in genere venaesectionibus, semicupiis seu pediluviis tepidis, et vaporibus emollientibus, parti ex qua sanguis excernendus, adlatis, et epithematis nec non clysmatibus emollientibus fieri potest. Si menstrua seu lochia anomala sint, hirudines ad partium genitalium labia, si haemorrhoides suppressae, ad orificium ani applicentur. In haemorrhagia narium suppressa scarificationes in cavo narium calamo scriptorio factae fluxum sanguinis restaurant. Caussa fluxus anomali inquira renda, et inventa tollenda est. Emmenagogis

gogis remediis adnumerantur praesertim marrubium, pil. polychrestae et e succino, aristolochia rotunda, crocus, assa foetida, melissa, borax, et martialis, quorum usus secundum aegrotorum statum et conditio-
nem eligatur. Externe initio et fastigio morbi resolventia, et in morbi decursu chronicō roborantia adhibuisse conduceat.

§. XLIV.

*Ophthalmia, dentitionis symptoma, vel a primarum viarum faburra, de qua re jam tractavimus, vel a presso et irritato ramulo illius nervorum plexus, qui oculorum cum ma-
xillis consensum efficit, originem trahit. Ad caussam proximam, nempe pressionem seu extensionem nervorum, auferendam, gin-
givae quasi deterenda et emollienda sunt, ut eo facilius citiusque a dente perforen-
tur; id quod eveniet, dum infanti corpus quoddam durum manducando permittitur. Plerumque utuntur hoc scopo radice iri-
dis florentinae, seu corio densiori, seu den-
tibus animalium laniariis. Hoc vero re-
medio frustra adhibito incisiones in istum gingivarum locum facienda sunt, e quo
dens*

dens prorumpit, ut pressio, extensio et irritatio ramuli nervei cessare cogatur. Reliqua methodus externa et interna sit antiphlogistica, et in doloris nimia vehementia opiata parvis dosibus gingivis illiniantur. *In adulatorum odontalgia* caries dentis cuiusdam caussa est, et ut odontalgia cum ophthalmia sanetur, dens cariosus mox evelendus est.

§. XLV.

In inflammatione oculorum a transpiratione suppressa sudores leniores revocandi sunt, quod per infusa theiformia, et remedia leniter diaphoretica, e. g. salia alcalia, spiritum Mindereri, roob sambuci, camphoram, emetica parvis dosibus propinata, ut nauseam modo excitent, pediluvia tepida, nec non stragula et vestimenta, frigus avertentia, impetratur.

§. XLVI.

Haec, quae de ophthalmiae therapia specialiori, secundum caussas, protuli, sufficient, ne indulgentiam B. L. fatigem. Multae quidem medico pratico adhuc ob-
viam

viam venient indicationes accessoriae, harum tamen hic mentio fieri non potuit, quia in diversis individuis diversae sunt, et a constitutione corporis aegroti, ab aetate, vitae genere, sexu, idiosyncrasia nec non a morbis complicatis seu praegressis dependent, facileque ex his derivandae atque illis satisfaciendum est.

T H E S E S.

I.

*Omnis rheumatismus est morbus inflammato-
rius fibrae muscularis.*

II.

*Variolarum insitio effectus miasmatis pernicio-
sos haud minuit.*

III.

*Doloribus post partum ut plurimum praecaveri
potest.*

IV.

Synchondrotomia noxia est.

V.

*Omnis morbus neglectus mortis causa esse
potest.*

VI.

*Gonorrhoea venerea est urethrae status inflam-
matorius.*

VII.

*In medicamentorum dosibus magis ad irritabi-
litatem, quam ad aetatem aegroti respicien-
dum est.*

VIII.

VIII.

Quilibet homo propria valetudine gaudet.

IX.

Natura morbos sanat, medicus curat.

X.

Non datur remedium anceps.

XI.

Vinum generosum indicationi vitali semper satifacit.

XII.

Aqua submersis vomitus artificialis prodest.

XIII.

Mercurius contagio venereo antidotum.

XIV.

Causa proxima febris puerarum est primarum viarum faburra.

---

p. 17. lin. 1. leg. Vera quidem est
p. 22. post lin. 12. leg. b) *Externa*, taraxis che-
mosis etc. de quibus jam supra.

